



Sygn. akt III KK 326/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

Protokolant Jolanta Włostowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Bogumiły Drozdowskiej
w sprawie L. F.

skazanego z art.178 a § 4 kk przy zast. art. 58 § 3 kk i 35 § 1 kk,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 15 listopada 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w T.

z dnia 13 czerwca 2013 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w T.

z dnia 6 lutego 2013 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w T. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w T., wyrokiem z dnia 6 lutego 2013 r., uznał L. F. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k., polegającego na tym, że „w dniu 25 sierpnia 2012 r. o godz. 23.50 w T. na ul. D. kierował po drodze publicznej samochodem marki Opel Vectra, będąc w stanie nietrzeźwości: 0,88 mg/l i 1,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, pomimo uprzedniego prawomocnego skazania wyrokami Sądu Rejonowego w T. z dnia 26.01.2012 r. i z dnia 29.02.2012 r. za przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i przy naruszeniu orzeczonego tymi wyrokami zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w okresie do 23 września 2011 r. do 3 lutego 2014 r.”, i za to:

- I. na podstawie art. 178 a § 4 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;
- II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesił na okres próby wynoszący 5 lat;
- III. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;
- IV. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 300 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w Warszawie;
- V. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat.

Powyższy wyrok prokurator zaskarżył apelacją na niekorzyść oskarżonego zarzucając obrazę art. 69 § 4 k.k. oraz rażącą niewspółmierność kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy w T., wyrokiem z dnia 13 czerwca 2013 r.:

- I. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:
 - a) w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej w pkt I orzekł wobec oskarżonego, po zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. i art. 35 § 1 k.k. karę 1 roku ograniczenia wolności, zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne o wymiarze 30 godzin miesięcznie;
 - b) uchylił pkt drugi i trzeci;
- II. w pozostałym zakresie utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

W dniu 28 sierpnia 2013 r. Prokurator Generalny wniósł – w trybie art. 521 § 1 k.p.k. – kasację od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 13 czerwca 2013 r.

Zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść L. F., zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa karnego materialnego – art. 58 § 4 k.k., polegające na błędnym przyjęciu, że w stosunku do L. F. oskarżonego o popełnienie czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. możliwe jest wymierzenie kary ograniczenia wolności, zamiast prawidłowo orzeczonej przez Sąd I instancji kary pozbawienia wolności w sytuacji, gdy wskazany przepis art. 58 § 4 k.k. wyklucza możliwość zastosowania do sprawcy czynu z art. 178a § 4 k.k. unormowania z art. 58 § 3 k.k. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym.

Brzmienie przepisu art. 58 § 4 k.k. nie pozostawia żadnych wątpliwości co do tego, że nie jest możliwe skazanie sprawcy występku określonego w art. 178a § 4 k.k. na karę ograniczenia wolności z zachowaniem wymogów wskazanych w art. 58 § 3 k.k. W realiach przedmiotowej sprawy nie było zatem możliwe wymierzenie oskarżonemu kary ograniczenia wolności, zamiast kary pozbawienia wolności. Autor kasacji zasadnie podnosi, że wskazane w zarzucie kasacji naruszenie prawa materialnego jest rażące i ma istotny wpływ na treść wyroku, albowiem błędne zastosowanie możliwości prawnych przewidzianych w art. 58 § 3 k.k. było niedopuszczalne i przyniosło skazanemu nieuprawnioną korzyść. Podzielając zarzut i wniosek kasacji, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.